

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1241/2012

af 11. december 2012

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«), forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I august 2010 indledte Kommissionen ved en indledningsmeddelelse, der blev offentliggjort den 13. august 2010 ⁽²⁾, en procedure vedrørende importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (»de pågældende lande«).
- (2) I maj 2011 indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 446/2011 ⁽³⁾ (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia, og i november 2011 blev der indført en endelig antidumpingtold på den samme import ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 ⁽⁴⁾ (»forordningen om endelig told«).
- (3) Den 21. januar 2012 indgav PT Ecogreen Oleochemicals, en indonesisk eksporterende producent af fedtalkoholer og blandinger heraf, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd og Ecogreen Oleochemicals GmbH (i det følgende samlet benævnt »Ecogreen«) en anmodning (sag T-28/12) til Retten om annullation af den endelige forordning for så vidt angår antidumpingtold for

Ecogreen. Ecogreen anfægtede den justering, der blev foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), af virksomhedens eksportpris med henblik på en sammenligning af eksportprisen og virksomhedens normale værdi.

- (4) Den 16. februar 2012 afsagde Domstolen dom i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen mod Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT). Domstolen afviste appellerne og kontraappellerne af Rettens dom i sag T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mod Rådet for Den Europæiske Union. Retten havde annulleret artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 ⁽⁵⁾, hvad angår Interpipe NTRP VAT, bl.a. på grund af et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med justeringen baseret på artikel 2, stk. 10, litra i), og af andre grunde for så vidt angår Interpipe Niko Tube ZAT.
- (5) Eftersom de faktiske omstændigheder for Ecogreen ligner omstændighederne for Interpipe NTRP VAT i forbindelse med den justering, der er foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), særligt sammenholdt med følgende faktorer: mængden af direkte salg til tredjelande på under 8 % (1-5 %) af det samlede eksportsalg, forekomsten af fælles ejerskab/kontrol af forhandleren og den eksporterende producent og arten af de

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 219 af 13.8.2010, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 122 af 11.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT L 293 af 11.11.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175 af 29.6.2006, s. 4).

opgaver, som udføres af forhandleren og den eksporterende producent, anses det for hensigtsmæssigt at foretage en ny beregning af dumpingmargenen for Ecogreen uden at foretage en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), og at ændre forordningen om endelig told i overensstemmelse hermed.

A. NY VURDERING AF AFGØRELSENE PÅ GRUNDLAG AF DEN DOM, DER ER AFSAGT AF RETTEN

- (6) På grundlag af fjernelse af justeringen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), er den dumpingmargen, der var fastsat for Ecogreen, udtrykt i procent af cif-importprisen, EU's grænse, ufortoldet, på under 2 % og betragtes derfor som ubetydelig i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3. På denne baggrund bør undersøgelsen afsluttes for Ecogreen uden indførelse af foranstaltninger.
- (7) Dumpingmargenen for alle virksomheder i Indonesien, undtagen for den anden eksporterende producent med en individuel margin, som var baseret på niveauet for den samarbejdsvillige indonesiske eksporterende producent, der havde den højeste dumpingmargen, bør revideres for at tage højde for den nye dumpingmargen for Ecogreen.

B. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (8) De interesserede parter blev underrettet om forslaget om at ændre antidumpingtolden i to fremlæggelser. Den ene blev sendt den 13. juni 2012 og den anden den 25. september 2012. I henhold til grundforordningen blev alle parter indrømmet en frist til at fremsætte bemærkninger til hver fremlæggelse.
- (9) Bemærkninger til fremlæggelsen fremsendt den 13. juni 2012 blev modtaget fra P.T. Musim Mas (PTMM), den anden eksporterende producent i Indonesien, fra en producent i Unionen og fra en eksporterende producent i Malaysia. PTMM bad også om en mulighed for at blive hørt af Kommissionens tjenestegrene og blev indrømmet en høring.
- (10) PTMM, som også havde fået tildelt en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), hævdede, at Domstolens dom i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P burde resultere i en ny beregning af dumpingmargenen, side-stillet med den for Ecogreen, uden at der foretages en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), eftersom der ikke kan laves tilpasninger i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), når først en enkelt økonomisk enhed bestående af den eksporterende producent og forhandleren er etableret. Virksomheden hævdede desuden, at bevisbyrden for, at der burde foretages en justering, påhviler institutionerne, og de har ikke fremlagt beviser herfor i

PTMM's tilfælde. Den hævdede ligeledes, at alle omstændigheder var identiske med Ecogreen, og enhver forskellighed i behandling ville derfor udgøre forskelsbehandling.

- (11) Med hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af PTMM, skal det bemærkes, at det ikke er en følge af Domstolens dom i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P, at så snart forekomsten af en økonomisk enhed er etableret, kan der ikke laves nogen justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). En justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), betragtes som værende begrundet i PTMM's tilfælde, som forklaret i den endelige forordning, i kommunikationen med virksomheden og nedenfor.
- (12) Der er en række forskelle mellem omstændighederne for de to indonesiske eksporterende producenter, særligt sammenholdt med følgende: niveauet for det direkte eksportsalg fra producenten, betydningen af forhandlerens aktiviteter og opgaver vedrørende varer, der købes fra ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder og forekomsten af en kontrakt mellem forhandleren og producenten, som fastslog, at forhandleren skulle modtage provision for eksportsalget. I betragtning af forskellen i omstændighederne for de to virksomheder må påstanden om forskelsbehandling afvises.
- (13) Det bemærkes, at PTMM også fremsatte en anmodning (sag T-26/12) til Retten om annullation af den endelige forordning for så vidt angår antidumpingtold for PTMM.
- (14) En eksporterende producent i Malaysia hævdede, at den nye beregning af margenen for Ecogreen uden at foretage en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), ikke var underbygget af dommen i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P eller af forhold deri. Den påpegede, at Retten i sag T-249/06 havde fundet et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for så vidt som Rådet foretog en justering af eksportprisen opkrævet af Sepco inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør produceret af Interpipe NTRP VAT, men ikke dem, der produceres af Interpipe Niko Tube ZAT. Ecogreens faktiske omstændigheder kan derfor ikke samtidig sidestilles med Interpipe NTRP VAT's og Interpipe Niko Tube ZAT's omstændigheder, da situationen for disse to virksomheder er forskellig.
- (15) Dette argument blev accepteret. Ecogreens situation kan faktisk sidestilles med Interpipe NTRP VAT's situation. Dette begrundes behovet for at tage de nødvendige skridt til at foretage en ny beregning af dumpingmargenen for Ecogreen uden anvendelse af justeringen i artikel 2, stk. 10, litra i).

- (16) Den eksporterende producent i Malaysia fremførte endvidere, at Ecogreens situation som beskrevet i forordningen om endelig told endda slet ikke kan sidestilles med Interpipe NTRP VAT's situation. Ved at revurdere de præcise faktiske omstændigheder for Ecogreen er det imidlertid opfattelsen, at disse kan tilstrækkeligt sidestilles med Interpipe NTRP VAT's omstændigheder, da en sådan kontrol som fastslået af Retten for Interpipe NTRP VAT ved vurderingen af, hvorvidt den virksomhed, der foretager salgsaktiviteter, er under tilsyn af den eksporterende producent eller, om der foreligger fælles kontrol, er blevet konstateret for Ecogreen, og sammen med flere andre faktorer, som anført i betragtning 4, fører til den konklusion, at justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke skulle have været foretaget.
- (17) Den samme eksporterende producent i Malaysia fremførte, som et alternativ til sin påstand om lighederne mellem situationen for Ecogreen og omstændighederne i sag T-249/06, at fremlæggelsen fremsendt den 13. juni 2012 var utilstrækkelig, og at supplerende oplysninger bør gives om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den nye beregning for Ecogreen er berettiget. En producent i Unionen bemærkede ligeledes, at begge fremlæggelser, der er omhandlet i betragtning 8, var utilstrækkelige, og fremførte, at retten til forsvar var blevet frataget.
- (18) I denne forbindelse skal det understreges, at visse detaljer vedrørende særlige virksomheder, som er af fortrolig karakter, ikke videregives til tredjeparter. Imidlertid blev de faktiske omstændigheder for Ecogreen, der kan sidestilles med dem, der findes for Interpipe NTRP VAT, jf. betragtning 5, meddelt de interesserede parter den 13. juni 2012 og den 25. september 2012, der blev indrømmet en frist, inden hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til hver fremlæggelse i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen.
- (19) Som svar på den anden fremlæggelse sendt den 25. september 2012 genfremsatte parterne hovedsageligt deres fordringer i deres svar på den første fremlæggelse af 13. juni 2012.
- (20) PTMM har udformet sine bemærkninger baseret på hovedkravet om, at forekomsten af en økonomisk enhed af PTMM og forhandleren udelukker en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), med krav om, at institutionerne ændrer doktrinen om økonomiske enheder fastlagt af domstolene til en funktionel tilgang, hvor en analyse af de opgaver, som udføres af forhandleren, er påkrævet.
- (21) Det skal bemærkes, at dette spørgsmål drejer sig om et retsspørgsmål, der er genstand for en verserende sag.
- (22) PTMM påstod ydermere, at argumenterne i betragtning 12 ovenfor ikke er overbevisende og ikke er tilstrækkelige til at kunne skelne mellem omstændighederne for hhv. Ecogreen og PTMM.
- (23) I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at det er fast retspraksis, at forskellig behandling af virksomheder, der ikke befinder sig i en identisk situation, ikke udgør forskelsbehandling⁽¹⁾. På denne baggrund blev hvert enkelt tilfælde vurderet individuelt mod resultaterne i dommene i sag T-249/09 og i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P.
- (24) Første argument: Niveaue for direkte eksport fra producenten. PTMM fremførte, at det ikke har nogen markedsførings- og salgsafdeling, og hævdede, at alt salg gennemført direkte fra producenten i Indonesien (og ikke af den forretningsmæssigt forbundne forhandler) fandt kun sted for at opfylde lovkrav. Markedsførings- og salgsopgaverne blev udført af forhandleren i Singapore. Af denne årsag hævdede PTMM, at dette argument ikke berettiger en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), eller en skelnen mellem PTMM på den ene side og Interpipe NTRP VAT på den anden side.
- (25) Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 10, skal der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi i samme handelsled med behørig hensyntagen til de forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde behørigt hensyn i form af justeringer til forskelle i de faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed.
- (26) På dette grundlag og som forklaret i betragtning 38 i forordningen om midlertidig told blev justeringer for forskelle i provision bl.a. mellem eksportsalgspriser og salgspriserne på hjemmemarkedet i de oprindelige undersøgelser anset for at være berettiget som følge af forskellige salgskanaler mellem eksportsalget til Den Europæiske Union og på hjemmemarkedet.
- (27) De argumenter, som PTMM fremsatte, strider ikke mod det første argument, nemlig at PTMM's direkte eksportsalg er højere end andelen af Interpipe NTRP VAT, og at dette forhold adskiller PTMM fra Ecogreen. I betragtning af niveaue for det direkte eksportsalg kan det også kun konkluderes, at PTMM's eksportsalg ikke kun udføres fra den forretningsmæssigt forbundne forhandler i Singapore, men også fra Indonesien.

⁽¹⁾ Sag C-248/04, Koninklijke Cooperatie Cosun, Sml. 2006 I, s. 10211, præmis 72, og sag C-303/05, Advocaten voor de Wereld, Sml. 2007 I, s. 3633, præmis 56. Sag C-372/06, Asda Stores Ltd mod Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs, Sml. 2007 I, s. 11223, præmis 62.

- (28) Andet argument: Betydningen af forhandlerens aktiviteter og opgaver vedrørende varer, der købes fra ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder. PTMM udelukkede ikke, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler var involveret i en række forskellige palmeoliebaserede produkter, men hævdede, at denne påstand var fejlagtig, da den var baseret på aktiviteter ud over anvendelsesområdet for den oprindelige undersøgelse.
- (29) For at vurdere, om en forhandlers opgaver ikke er opgaver for en intern salgsafdeling, men som kan sammenlignes med dem, der udføres af en agent, der arbejder på provisionsbasis, i henhold til Rettens dom i sag T-249/06, skal forhandlerens opgaver vurderes på grundlag af de økonomiske realiteter. Der er ligheder, hvad angår forhandlerens opgaver med hensyn til den pågældende vare og andre varer, som forhandles. Dette bekræftes af den omstændighed, at, jf. betragtning 30 og 31, forholdet mellem PTMM og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, herunder dennes opgaver, for de fleste, om ikke alle, varer — herunder den pågældende vare — er omfattet af en enkelt kontrakt, uden at der skelnes mellem varerne. Det skal bemærkes, at forhandlerens samlede aktiviteter i betydeligt omfang var baseret på leverancer fra ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Forhandlerens opgaver kan derfor sidestilles med opgaver for en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- (30) Tredje argument: Forekomsten af en kontrakt mellem forhandleren og producenten, som fastslog, at forhandleren skulle modtage provision for eksportsalget. PTMM hævdede, at denne kontrakt var en rammeaftale til regulering af intern afregning mellem forretningsmæssigt forbundne parter for at overholde gældende indonesiske/singaporeanske skattemæssige retningslinjer og internationalt accepterede retningslinjer for interne afregningspriser.
- (31) Den omstændighed, at denne aftale også kan anvendes til beregning af frie markedspriser i overensstemmelse med gældende skattemæssige retningslinjer, er ikke til hinder for den konklusion, at forhandleren i henhold til aftalen modtog provision i form af en fast sats udelukkende for de internationale salgs- og marketingsaktiviteter. Det blotte navn og det nærmere indhold af aftalen giver også grundlag for at konkludere, at kontrakten havde til formål at regulere forholdet mellem PTMM og forhandleren og ikke var begrænset til de interne afregningspriser eller skattemæssige spørgsmål. Kontrakten er altså indiciebevis for, at forhandlerens opgaver kan sidestilles med dem, som udføres af en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- (32) På baggrund af de ovenfor anførte argumenter har institutionerne opfyldt de gældende beviskrav i henhold til fast retspraksis⁽¹⁾: Deres konklusioner blev baseret på direkte beviser eller i det mindste indiciebeviser. Hvad angår PTMM og af ovenstående grunde, er en justering

af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), berettiget, og det nuværende niveau for antidumpingtolden bør derfor bibeholdes.

C. KONKLUSION

- (33) På grundlag af ovenstående bør todsatserne for Ecogreen og for alle andre virksomheder i Indonesien (undtagen P.T. Musim Mas) ændres. De ændrede satser bør anvendes med tilbagevirkende kraft fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 herunder eventuel import, der er underlagt midlertidig told, mellem den 12. maj 2011 og 11. november 2011. Følgelig bør den endelige antidumpingtold, der er betalt eller bogført i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 i den oprindelige udgave, og den midlertidige antidumpingtold, der er endeligt opkrævet i henhold til artikel 2 i samme forordning i den oprindelige udgave, som overstiger den todsats, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011, som ændret ved denne forordning, tilbagebetales eller udlignes. Anmodninger om tilbagebetaling eller udligning bør indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med gældende toldlovgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Punktet om Indonesien i tabellen i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 affattes således:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (EUR pr. ton netto)	Taric-tillægskode
»Indonesien	P.T. Ecogreen Oleochemicals Batam, Kabil, Batam	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Alle andre virksomheder	45,63	B999«

Artikel 2

De toldbeløb, der er betalt eller bogført i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 i den oprindelige udgave, og omfanget af den midlertidige told, som er blevet endeligt opkrævet i henhold til artikel 2 i samme forordning i den oprindelige udgave, som overstiger den told, der er fastsat i artikel 1 i nærværende forordning, tilbagebetales eller udlignes. Anmodninger om tilbagebetaling eller udligning indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med gældende toldlovgivning.

⁽¹⁾ T 249/06, præmis 180 og 181.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 12. november 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2012.

På Rådets vegne

A. D. MAVROYIANNIS

Formand
